

"امروز تمام ما خواهیم مرد"
زورمندان افغانستان و میراث فرهنگ معافیت

تمام حقوق محفوظ است
نشر شده در ایالات متحده امریکا
طرح جلد از رافایل جیمینز

دیده‌بان حقوق بشر متعهد به دفاع از حقوق انسان‌ها در سراسر جهان است و تلاش می‌کند که با جلوگیری از تبعیض و دفاع از آزادی‌های سیاسی یکجا با قربانیان و فعالان حقوق بشر از مردم در برابر رفتارهای غیر انسانی در زمان جنگ حفاظت کند و مجرمین را به پنجه عدالت بسپارد. دیده‌بان حقوق بشر با بررسی و افشای موارد نقض حقوق بشر مسببین آن را پاسخگو می‌داند و دولت‌ها و قدرتمندان را به چالش می‌کشد که به اعمال تبعیض گرایانه خود خاتمه داده و قانون بین‌المللی حقوق بشر را محترم بشمارند. ما از مردم و جامعه جهانی می‌خواهیم از اساس حقوق بشر برای همگان پشتیبانی کنند.

دیده‌بان حقوق بشر یک سازمان بین‌المللی است که در بیش از چهل کشور فعالیت داشته و دفاتر آن در آمستردام، بیروت، برلین، بروکسل، شیکاگو، ژنو، گوما، جوهانسبورگ، لندن، لوس آنجلس، مسکو، نایروبی، نیویورک، پاریس، سانفرانسیسکو، توکیو، تورنتو، تونس، واشنگتن دی سی و زوریخ فعالند.

را ببینید. لطفا جهت کسب اطلاعات بیشتر وبسایت ما: <http://www.hrw.org/>

"امروز تمام ما خواهیم مرد" زورمندان افغانستان و میراث فرهنگ معافیت

1..... خلاصه گزارش

6..... پیشنهادات

6 به حکومت افغانستان

6 مسئولیت پذیری

7..... اصلاحات اداری به منظور جلوگیری از نقض حقوق بشر

7..... حفاظت مدعیان و شاهدان

8 به تمویل کنندگان و شرکای عمده افغانستان به شمول ایالات متحده امریکا و کشورهای عضو ناتو

8 به حکومت ایالات متحده امریکا

خلاصه گزارش

وقتیکه بالای بام رفتیم دیدیم که توسط مردان مسلح محاصره شده ایم ... پدرم که در آنجا نشسته بود گفت: "کلمه تان را بخوانید چون به نظرم امروز تمام ما خواهیم مرد." — نورمحمد (نام مستعار) جریان قتل پدر خویش در ماه سپتامبر 2012 توسط افراد مسلح مربوط به دولت در منطقه کونام ولایت کندوز را توضیح داد. اکتوبر 2012

آنان به من گفتند که: "باید اقرار کنید که به گروه طالبان وابسته اید؛ اقرار کنید که اسلحه در اختیار داشته و یکی از افراد طالبان میباشید." پس از هفت و یا هشت روز، افراد مذکور مرا با اسلحه شان تهدید کرده و گفتند: "تو را خواهیم کشت. ما افراد زیادی را کشته ایم ... پس از 10 و یا 11 روز باز مرا با تفنگ های شان تهدید کردند. آنها تفنگ شان را به طرفم نشانه گرفته ولی فیر نکردند. به من گفتند: "برای ما کشتن تو خیلی آسان است." — محمود (نام مستعار)، معلمی که جریان توقیف شدن توسط قومندان پولیس محلی افغان به اسم عزیزالله در ولایت پکتیا را که در سال 2012 اتفاق افتاد، توضیح داد.

با گذشت بیشتر از 13 سال از سقوط حکومت طالبان، افغانها هنوز هم از نقض جدی حقوق بشری شان توسط مقامات دولتی، منسوبین نظامی دولتی و افراد وابسته به دولت رنج میبرند. عاملین نقض حقوق بشری افراد اکثراً در قبایل رفتارهای شان مسئول شناخته نشده و متضررین موارد نقض حقوق بشری افراد اکثراً از حمایت های قانونی محروم می مانند. این نوع معافیت از مجازات ناشی از ناتوانی و یا عدم تمایل دولت افغانستان و همچنین نهادهای مربوطه آن به شمول مقامات نظامی، پولیس و محاکم در امر مبارزه با زورمندان و شبه نظامیان مسلح غیر مسئول که در بخش های بیشتری از کشور فعالیت میکنند، میباشد. رئیس جمهور اسبق افغانستان آقای حامد کرزی تعداد زیادی از جنگساران قدرتمند را شامل حکومت ساخته و در مبارزه با تعدادی دیگری از جنگ سالاران موفق عمل نکرده است. این درحالی است که تعداد دیگری از جنگ سالاران توسط نیروهای بین المللی تمویل گردیده و با این نیروها همکاری کرده اند. که این مسئله جنگ سالاران مذکور را بیشتر از پیش قدرت سیاسی بخشیده و جایگاه آنان را در ساختار جامعه افغانی مستحکم تر ساخته است. بدین ترتیب، فرهنگ معافیت از مجازات در افغانستان نه تنها یک پدیده داخلی بوده بلکه یک مشکل بین المللی نیز میباشد که راه حل آن نه تنها در کابل بلکه در برخی از پایتخت های خارجی مانند واشنگتن دی. سی. نیز قرار دارد.

این گزارش در رابطه با افرادی تهیه گردیده است که دست به نقض جدی حقوق بشری افراد زده و درعین حال از مجازات معاف میباشند. محتویات گزارش مذکور شامل ادعاهای مربوط به کشتارهای جمعی، قتل، تجاوز جنسی، شکنجه، لت و کوب، ناپدید شدن اجباری افراد، سرقت، و توقیف های خود سرانه میباشد. عاملین جرایم مذکور افرادی هستند که

دارای صلاحیت دولتی بوده و یا افرادی هستند که از جانب مقامات دولتی حمایت میگردند. ما نمونه های از افرادی را انتخاب کرده ایم که در سطوح مختلف حکومت ایفای وظیفه میکنند - از قومندان های شبه نظامی محلی گرفته تا افراد یکه در سطح وزارت خانه ها کار میکنند. و همچنین متضررین و عاملین موارد نقض حقوق بشری افراد از میان تمام گروه های قومی عمده در افغانستان انتخاب شده اند. با وجود اینکه عاملین نقض حقوق بشری افراد به طور کل از نیروهای امنیتی افغان نمایندگی نمی کنند، ولی رفتار آنان دارای تاثیرات خاصی در افغانستان است که صرفاً به قربانیان خشونت ها منحصر نمی ماند. چون این نوع رفتارها تعهدات افغانستان نسبت به حمایت از حقوق بشری افراد، تامین عدالت، و حاکمیت قانون را که قانون اساسی افغانستان و همچنین میثاق های بین المللی این کشور را ملزم به رعایت آن میسازد، نیز تحت سوال قرار میدهد.

قتل صورت گرفته در منطقه "کونام" که فوقاً ذکر گردید ناگفته های زیادی را آشکار میسازد: پدر نورمحمد یکی از دوازده افرادی مربوط به یک شهرک است که در نتیجه یک حمله انتقام جویانه توسط افراد مسلح پس از اینکه این گروه اهالی شهرک را متهم به قتل یکی از افراد آنان نمود، به قتل رسید. با اینکه مظنونین عمده این قضیه معلوم و شناخته شده است ولی تاکنون دستگیر نگردیده اند. ظاهراً دلیل عدم دستگیری افراد مذکور رابطه آنان با افراد سرشناس سیاسی میباشد. "میرعلم" یکی از معروف ترین زورمندان ولایت کندوز با افراد مسلح غیر مسئول که حمله مذکور را انجام داد، رابطه نزدیک دارد.

این نوع معافیت از مجازات امری اتفاقی و غیر معمول نیست. پس از سقوط رژیم طالبان در سال 2001 بدینسو، هم حکومت افغانستان و هم متحدان بین المللی آن به شمول کشورهای کمک کننده اهداف کوتاه مدت سیاسی و امنیتی را نسبت به ارزشهای حقوق بشری و حاکمیت قانون ترجیح داده اند. فساد اداری گسترده در افغانستان که مقامات دولتی و سایر افراد مربوطه ای که منافع شخصی شانرا نسبت به منافع ملی ترجیح میدهند، به شکل سیستماتیک از آن بهره برداری نموده و کمک های بین المللی و همچنین فعالیت های نیروهای نظامی خارجی مستقر در افغانستان به گسترش آن دامن میزند، به شکل موثری عاملین نقض حقوق بشری افراد را در یک وضعیت مصئون قرار داده و تلاش های مربوط به محاکمه و مجازات آنان را بی نتیجه میسازد.

قتل های صورت گرفته در ولایت کندوز یک حادثه □تئای نمیباشد.

دیده بان حقوق بشر با بزرگان قومی مردم پشتون ولایت ارزگان نیز مصاحبه کرده است. این بزرگان در مصاحبه های شان ادعا کردند که یک قومندان مربوط به قوم هزاره به نام "حکیم شجاعی" دهها افراد ملکی را به قتل رسانیده است. شواهد نشان میدهد که "شجاعی" از حمایت نیروهای امریکایی برخوردار بوده است. باوجود صدور دستور دستگیری شجاعی نامبرده هنوز هم دستگیر نشده است.

طبق منابع محلی، نیروهای تحت فرماندهی عزیزالله، قومندان پولیس محلی افغان در ولایت پکتیکا و همچنین سایر شبه نظامیان طرفدار دولت موجود در ساحه موارد متعددی از اختطاف ها و قتل ها را مرتکب شده اند. ولی هیچ کدام تا هنوز تحت تعقیب عدلی قرار نگرفته اند. عزیزالله با نیروهای خاص امریکایی همکاری نزدیک داشته است.

در ولایت قندهار، شاهدان و قربانیان ادعا کرده اند که نیروهای تحت فرماندهی قوماندان امنیه این ولایت، جنرال عبدالرازق مرتکب موارد متعددی از شکنجه و ناپدیدشدن اجباری شده و شواهد معتبری مبنی بر دست داشتن شخص عبدالرازق در قتل های فراقضایی وجود دارد. سازمان های حقوق بشری افغان و خارجی استفاده سیستماتیک و گسترده شکنجه در نظارت خانه ها و توقیف خانه های افغانستان را مستندسازی کرده است. این سازمان ها در جریان کار شان ولایت قندهار را به شکل خاص به صفت ولایتی که در آن شکنجه، ناپدید شدن اجباری و سایر موارد نقض حقوق بشری افراد توسط نیروهای تحت کنترل عبدالرازق شایع می باشد، خاطر نشان کرده است. باوجودیکه رئیس جمهور اسبق افغانستان جناب حامد کرزی تعهد کرده بود تا شکنجه را در این کشور خاتمه بخشد ولی تاکنون حتی یک نفر از منسوبین پولیس و یا مامورین ریاست امنیت ملی به دلیل ارتکاب شکنجه تحت تعقیب عدلی قرار نگرفته است.¹

تحقیقات انجام شده توسط دیده بان حقوق بشر موارد متعدد دیگری از نقض حقوق بشری افراد را آشکار ساخت. در ولایت بلخ، والی این ولایت آقای عطا محمد نور به خاطر حفظ امنیت نسبی و موفقیت های اقتصادی در این ولایت در مقایسه با سایر ولایت ها از اعتباری بیشتری برخوردار است. اما، شواهد معتبری وجود دارد که نامبرده شبه نظامیان محلی ای را که در نقض جدی حقوق بشری افراد دخیل اند، کنترل و تمویل مینماید. همچنین ادعاهای وجود دارد که نامبرده با افراد و اشخاص دخیل در اختطاف ها و سایر جرایم جنایی ارتباط مستقیم دارد.

ادعاهای وجود دارد که اسدالله خالد که تا ماه دسامبر 2012 میلادی به صفت رئیس امنیت ملی ایفای وظیفه میکرد، شخصاً در ارتکاب موارد شکنجه، قتل و تجاوز جنسی دست داشته و یا هم دستور همچون اعمال را صادر کرده است. زمانی که خالد بر اثر یک حمله انتحاری شدیداً زخم برداشته و برای تداوی به ایالات متحده امریکا فرستاده شد، رئیس جمهور اوباما با وجود شهرت بد آقای خالد، با نامبرده در شفاخانه نظامی امریکا شخصاً دیدار نمود. پیام این دیدار به همان اندازه در تشویق فرهنگ معافیت موثر بود که حمایت های امریکا از آقای خالد در زمان ریاست وی بر ریاست امنیت ملی افغانستان.

هدف از ذکر قضایای مطرح شده در این گزارش فراهم ساختن یک بررسی جامع از موارد نقض حقوق بشری افراد در افغانستان توسط منسوبین دولتی و افراد طرفدار دولت نمی باشد. بلکه قضایای مذکور نشان دهنده موارد گسترده نقض

¹ - دیده بان حقوق بشر، "افغانستان: راجع به گزارش شکنجه سازمان ملل متحد اقدام نمائید"، فبروری 3، 2013 (accessed February 15, 2015). <http://www.hrw.org/news/2013/02/03/afghanistan-act-un-torture-report>

حقوق بشری افراد است که شواهد مربوط به آن را میتوان از گزارشهای یوناما، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، رسانه ها و سایر سازمان غیر دولتی دریافت نمود.

موارد گسترده معافیت از مجازات که در گزارش مذکور مستند سازی گردیده اند نه تنها نشان دهنده ضعف حکومت افغانستان بوده بلکه نمایانگر دست داشتن حکومت در نقض حقوق بشری افراد و ترویج معافیت از مجازات نیز میباشد. گزارش مذکور پیشرفت های محدودی افغانستان در ایجاد نهادهای لازم مربوط به تامین ثبات به شمول تحکیم حاکمیت قانون، کنترل دولت بر شبه نظامیان و سایر نیروهای مسلح غیر مسئول، و نظام عدلی و قضایی را به تصویر می کشد. تمام موارد مذکور مشروعیت حکومت افغانستان را هم در داخل و هم در خارج از کشور تحت سوال قرار میدهد. حکومتی که توانایی دستگیری یک قومندان معمولی مانند حکیم شجاعی را که رفتارهای وی باعث ایجاد بی ثباتی جدی در سطح محلی گردیده است را نداشته باشد و یا نخواهد که وی را دستگیر کند، در اذهان عامه مشروعیت خویش را از دست داده و تعهدات آن نسبت به حمایت از حقوق بشری افراد به شکل جدی تحت سنوال قرار خواهد گرفت.

فرهنگ معافیت از مجازات سالها است که توسط حکومت افغانستان، کشورهای تمویل کننده وهمچنین جامعه مدنی افغان و نهادهای مدنی خارجی به صفت یک مشکل کلیدی در راستای پیشرفت این کشور شناسایی گردیده است. باوجود اینکه حکومت آقای کرزی در سال 2006 یک پلان کاری مربوط به عدالت انتقالی را روی دست گرفت ولی پلان مذکور هیچ وقت فرصت عملی شدن را پیدا نکرد. پلان کاری عدالت انتقالی اقداماتی را پیش بینی کرده بود که طبق آن ناقضین حقوق بشری افراد تحت تعقیب عدلی قرار میگرفتند. در عوض، پارلمان افغانستان قانون عفو عمومی را در ماه مارچ 2007 تصویب نمود که این قانون در عمل، پلان کاری عدالت انتقالی را از بین برد. حتی تلاش های مربوط به مستندسازی موارد نقض حقوق بشر تبدیل به موضوعات جنجال برانگیز شده است. در سال 2005 دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد گزارش نقشه بر داری موارد نقض حقوق بشر در سالهای پیش از 2001 را تهیه نموده ولی بعداً از نشر آن خود داری کرد. به تعقیب آن کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نیز کار خویش را روی تهیه یک گزارش جداگانه در این رابطه آغاز نموده و درنهایت یک گزارش 800 صفحه ای را راجع به موارد نقض حقوق بشر در سالهای 1978 الی 2001 ترتیب داد. رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر، داکتر سیما سمر اظهار داشت که فقدان حمایت دولت افغانستان تحت زعامت رئیس جمهور کرزی باعث شد که این کمیسیون از نشر گزارش خویش صرف نظر نماید. رئیس جمهور غنی در جریان مبارزات انتخاباتی خویش اظهار داشت که نامبرده از نشر گزارش مذکور حمایت خواهد کرد. ولی تا اکنون [ماه فبروری 2015] این گزارش به نشر نرسیده است.

تمایل متحدان بین المللی حکومت افغانستان در ترجیح دادن دستاوردهای کوتاه مدت نظامی بر اصلاحات درازمدت به منظور تقویت روند مسئولیت پذیری، مشکل را بدتر و پیچیده تر ساخته است. برآمه های رسمی مبنی بر ایجاد گروپ های محلی و یا استفاده از آنان به هدف رفع فشارهای کوتاه مدت نظامی، باوجود شواهد کافی مبنی بر دست داشتن گروپ های مذکور در موارد نقض حقوق بشر، همچنان ادامه یافته است. درعین زمان تلاشهای مربوط به اصلاحات

پولیس نادیده گرفته شده و در عوض افزایش تعداد نیروهای پولیس و آموزش آنان به صفت یک نیروی شبه نظامی در اولیت قرار گرفته است.

ابتکارات طرح شده به منظور محو فساد اداری و فرهنگ معافیت از مجازات روی اقدامات تخنیکی و تاکتیکی تمرکز داده شده است. که این مسئله باعث میشود تا ابتکارات مذکور نتوانند با چالش های سیستماتیک به شکل کافی مقابله نمایند. با وجود اینکه هم رئیس جمهور غنی و هم رئیس جمهور اوباما به شکل علنی حکومت داری خوب را به صفت یک عامل حیاتی برای امنیت و ثبات عنوان نموده اند، در گذشته، روند اصلاحات اساسی مکرراً به خاطر دسترسی به دستاوردهای کوتاه مدت نادیده گرفته شده است. پایان دادن به فرهنگ معافیت از مجازات در افغانستان مستلزم حمایت مداوم و هماهنگ از عدالت و مسئولیت پذیری — به شمول محاکمه نمودن مجرمین و جبران خساره برای متضررین میباشد.

نه تنها هیچ برنامه رسمی برای تعقیب عدلی عاملین نقض حقوق بشری افراد روی دست گرفته نشده است بلکه از معروف ترین ناقضین حقوق بشر مانند قومندان امنیه ولایت قندهار، جنرال عبدالرازق به شکل مداوم در بدل دستاوردهای امنیتی کوتاه مدت — با وجود اینکه همچو دستاوردها موارد نقض جدی حقوق بشر را بدنبال داشته است — تقدیر به عمل آمده است. به نظر میرسد که با خروج اکثر نیروهای بین المللی از افغانستان، روابط نیروهای امنیتی افغان با متحدین آن ممکن است بر محور همکاری این نیروها با روزمندان محلی بدون در نظر داشت سوابق حقوق بشری این افراد، بچرخد. اگر واقعیت چنین باشد، موارد نقض جدی حقوق بشر احتمالاً ادامه خواهد یافت. که این موضوع منافی تعهدات افغانستان و متحدین بین المللی آن پس از سال 2001 مبنی بر رعایت حقوق بشر در دوران پس از طالبان بوده و تلاش های مربوط به دست یابی به صلح دایمی، ثبات و نظام دموکراتیک را تضعیف خواهد کرد.

رئیس جمهور اشرف غنی و رئیس اجرائیه عبدالله عبدالله در جریان کمپاین های انتخاباتی شان تعهد کردند تا عاملین نقض حقوق بشری افراد را تحت تعقیب عدلی قرار دهند. رئیس جمهور غنی در مکتوب مورخ 7 جنوری 2015 خویش که به دیده بان حقوق بشر فرستاده بود، تعهد کرد که "حکومت افغانستان شکنجه را تحمل نخواهد کرد." رئیس جمهور غنی علاوه کرد که: "تعهدات حکومت وی نسبت به حقوق بشر و حاکمیت قانون مستحکم بوده و ما در قبال ادعای موجود در رابطه با پدیده شکنجه در سکتور امنیتی خویش به شکل جدی عمل خواهیم کرد."² در این نقطه حساس در تاریخ افغانستان، هنگام که و و ه ترجیح دادن د تاوردهای کوتاه مدت سبب به ارزشهای حقوق بشری و حاکمیت قانون به مقایسه با هر زمان دیگر بیشتر میباشد، همچو تغییرمسیر اساسی یک ضرورت بوده و اتخاذ اقدامات ضروری برای تامین عدالت در موارد نقض جدی حقوق بشر یک نقطه آغازین حیاتی میباشد.

2- مکتوب جلالمتاب آقای محمد اشرف غنی، رئیس جمهور دولت جمهوری اسلامی افغانستان به دیده بان حقوق بشر، 7 جنوری 2015. ضمیمه 1.

پیشنهادات

به حکومت افغانستان

مسئولیت پذیری

- رئیس جمهور اشرف غنی و رئیس اجرائیه عبدالله عبدالله باید علناً نقض قوانین و مقررات بین المللی مربوط به حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه توسط نیروهای امنیتی دولتی را محکوم نموده و از روند برکناری و محاکمه آنعده از مقامات دولتی و منسوبین امنیتی ایکه در نقض حقوق بشری افراد نقش دارند، حمایت کنند.
- لوی سارنوالی باید راجع به موارد نقض حقوق بشر تحقیق نموده در صورت لزوم، منسوبین پولیس، اردو، امنیت ملی و پرسونل شبه نظامی وابسته به دولت را بدون در نظر داشت مقام و رتبه شان در صورتیکه در قبال ادعاهای مربوط به نقض حقوق بشر و ارتکاب جرایم جنگی مقصر شناخته شوند، محاکمه و مجازات نماید. لوی سارنوالی باید یک میکانیزم مستقل خاص را برای تحقیق اتهامات وارده بر مقامات دولتی و منسوبین امنیتی راجع به نقض موارد حقوق بشر، ایجاد نماید.
- رئیس جمهور غنی باید به وزارت امور داخله، وزارت دفاع ملی و ریاست امنیت ملی هدایت دهد تا آنعده از منسوبین پولیس، اردو، امنیت ملی و پرسونل شبه نظامی وابسته به دولت را که در قبال ادعاهای مربوط به ارتکاب، تسهیل و اعمال شکنجه، ناپدید شدن اجباری، محاکمات صحرایی و سایر موارد جدی نقض حقوق بشر مقصر شناخته شوند، بدون در نظر داشت مقام و رتبه آنان از وظیفه عزل، تادیب و به شکل مناسب مجازات نمایند.
- وزارت امور داخله باید عملکرد تمام منسوبین امنیتی را بررسی نموده و کسانی را در نقض حقوق بشر و یا فساد اداری دست دارند، از صفوف نیروهای امنیتی خارج نماید. همچنین وزارت امور داخله باید سوانح تمام داوطلبان نیروهای امنیتی را قبل از استخدام آنان کاملاً بررسی نموده و از استخدام کسانی که در نقض حقوق بشر و فساد اداری دست داشته اند، خود داری نماید.
- وزارت امور داخله باید گروه های مسلح غیر مسئول را منحل ساخته و آنان را به خاطر ارتکاب جرایم حقوق بشری تحت تعقیب عدلی قرار دهد. این وزارت باید در قدم نخست روی گروه های تمرکز نماید که متهم به ارتکاب جرایم جدی حقوق بشری میباشند.
- رئیس جمهور غنی باید به وزارت های مربوطه و نهادهای امنیتی هدایت دهد تا میکانیزم های لازم را برای دادخواهی قربانیان ایجاد نمایند. تا از این طریق، قربانیان محاکمات صحرایی، ناپدید شدن اجباری، شکنجه و سایر رفتارهای زشت، و دستگیری ها و توقیف های خود سرانه و یا اعضای فامیل آنان بتوانند مطابق ماده 51 قانون اساسی افغانستان از وزارت ها و یا نهادهای امنیتی مربوطه به طور مستقیم خواهان پرداخت غرامت گردند.

اصلاحات اداری به منظور جلوگیری از نقض حقوق بشر

- وزارت امور داخله و ریاست امنیت ملی باید استفاده نیروهای امنیتی و گروه های مسلح غیر مسئول از توقیف گاهای غیر رسمی را ممنوع قرارداده و این توقیف گاه را مسدود نمایند. همچنین این دونهاد باید به ارگانهای مستقل نظارتی به شمول کمیسیون حقوق بشر و یوناما اجازه دهد تا توقیف خانه را به شکل مستقل بررسی نمایند.
- ریاست امنیت ملی باید تمام فرامین، مقررات، قوانین و طرزالعمل هایی را که انجام توقیف و تحقیق توسط این اداره را تنظیم میکنند، در اختیار عامه قرار دهد.
- وزارت امور داخله باید فهرست ثبت و راجستریشن تمام افراد تحت توقیف پولیس و ریاست امنیت ملی را تهیه نموده و اطمینان دهد که فهرست مذکور در اختیار نهادهای نظارتی مستقل قرار داده شده و به طور منظم و شفاف تجدید(آپدیت) میگردند. وزارت امور داخله باید راپورهای مربوط به جبران خساره برای متضررین را در پاسخ به یافته های نهادهای نظارتی مستقل در اختیار این نهادها قرار دهد.
- وزارت امور داخله و ریاست امنیت ملی باید اطمینان دهند که وکلای مدافع قادر به بازدید از تمام توقیف خانه ها و نظارت خانه بوده و بتوانند خدمات حقوقی را برای تمام افراد تحت توقیف در تمام مراحل پروسه قضایی (به شمول مرحله استنطاق) طبق قوانین افغانستان، فراهم سازد.
- پارلمان افغانستان باید قانون مصالحه ملی و عفو عمومی را که معروف به قانون عفو عمومی میباشد، لغو نماید. چون این قانون با تعهدات بین المللی افغانستان در تضاد میباشد.

حفاظت مدعیان و شاهدان

- وزارت امور داخله و ریاست امنیت ملی باید تدابیر امنیتی لازم را برای تمام شهود و متضررین که جرایم ارتكابی توسط مقامات دولتی و نیروهای امنیتی دولتی را به ارگانهای ذیربط گزارش میدهند، فراهم سازد. این نوع تدابیر حفاظتی باید شامل امور ذیل باشد: مدیریت دقیق معلومات مربوط به هویت راپوردهندگان، سری نگهداشتن موقعیت آنان، در صورت لزوم، تغییر مکان شهود و متضررین در مکانهای مناسب تر، اخذ شهادت شهود از راه دور و یا ادای شهادت شهود بدون افشای هویت آنان، همچنین تغییر موقعیت شهود و متضررین در داخل و خارج از افغانستان.
- وزارت امور داخله باید یک ارگان مستقل را در خارج از چوکات این وزارت برای دریافت و رسیدگی به شکایات شاکیان ایجاد نموده و به عموم مردم فرصت دهد تا شکایت های شانرا برعلیه تخطی های نیروهای پولیس، پولیس محلی افغان، و سایر گروه های شبه نظامی طرفدار دولت در این ارگان ثبت نمایند. همچنین بر امر نظارت از تخطی های منسوبین پولیس محلی باید توجه خاصی مبذول گردد.

معاهدات بین المللی

- رئیس جمهور غنی و رئیس اجرائیه عبدالله باید امضا و تصویب پروتوکول الحاقی میثاق بین المللی منع شکنجه و سایر رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی و تحقیر آمیز (OPCAT) را در اولویت کاری شان قرار دهند.
- رئیس جمهور غنی و رئیس اجرائیه عبدالله باید فوراً اطمینان دهند که حکومت آنان به شکل فوری گزارش ابتدایی افغانستان را در مورد تطبیق کنوانسیون منع شکنجه تهیه و به کمیته منع شکنجه سازمان ملل متحد تقدیم میکند.
- رئیس جمهور غنی و رئیس اجرائیه عبدالله باید امضا و تصویب پروتوکول الحاقی میثاق بین المللی حفاظت از تمام افراد انسانی در مقابل ناپدید شدن اجباری را در اولویت کاری شان قرار دهند.

به تمویل کنندگان و شرکای عمده افغانستان به شمول ایالات متحده امریکا و کشورهای عضو ناتو

- اردو، پولیس، سارنوالی و سایر نهادهای مربوطه حکومت افغانستان را تحت فشار قرار دهید تا در رابطه با تمام موارد قتل ها، و سایر خشونت های جدی اعمال شده توسط منسوبین دولتی و مقامات امنیتی تحقیقات کامل و بیطرفانه را انجام داده و بدون توجه به مقام و رتبه مرتکبین اعمال مذکور، خواهان محاکمه و مجازات مجرمین و ناقضین حقوق بشر گردند.
- از میکانیزم های مستقل و موثر دولتی برای نظارت از عملکرد ادارات دولتی و نیروهای امنیتی حمایت نمایید.
- از بی[]امه های[]ظارتی مستقل به شمول بی[]امه های[]ظارتی کمیسیون مستقل حقوق بشر و یو[]اما حمایت کنید.
- حکومت افغانستان را وادار نمایید تا شاخص های مربوط به محو شکنجه و سایر رفتارهای تحقیر آمیز در توقیف خانه ها را که در گزارشهای یوناما در رابطه با شکنجه در نظارت خانه ها و توقیف خانه ها تعیین شده است، عملی نماید.
- کمک به نیروهای امنیتی افغانستان را با تطبیق شاخص های مربوط به بهبود عملکرد میکانیزم های مسئولیت پذیری ارگانهای امنیتی مرتبط سازید. شاخص های مذکور باید پیشنهادات فوق و همچنین پیشنهادات موجود در راپورهای یوناما راجع به محو شکنجه در توقیف خانه را عملی سازد.

به حکومت ایالات متحده امریکا

- قانون معروف به "قانون لیهی" (Leahy Law) را به شکل کامل تطبیق نمایید. این قانون فراهم سازی کمک های نظامی دولت امریکا به تمام قطعات نیروهای امنیتی خارجی را که شواهدی معتبری مبنی بر دست داشتن این نیروها در نقض جدی حقوق بشر مانند شکنجه و یا رفتارهای ظالمانه، غیر انسانی، و یا رفتارها و مجازات

- تحقیر آمیز و یا نقض حقوق بشری افراد مانند حق زندگی، آزادی، و حق داشتن امنیت، وجود داشته باشد و حکومت مربوطه هیچ اقدام موثری را جهت محاکمه و مجازات ناقضین حقوق بشر روی دست نگرفته باشد، ممنوع قرار میدهد.
- سوانح تمام مقامات ارشد امنیتی را که ارگان تحت رهبری آنان از دولت ایالات متحده امریکا کمک دریافت میکنند – به شمول پولیس محلی، بدون توجه به اینکه طبق "قانون لیهی" برای کمک به همچو ارگانها ضرورت به بررسی سوانح باشد یاخیر، به شکل کامل بررسی نموده و در مورد آنان تحقیق نمایید. با انجام این نوع تحقیقات اطمینان حاصل نمایید که مقامات مذکور در نقض حقوق بشر دخالت نداشته اند.
 - لایحه ریاست جمهوری مورخ 4 اگست 2011 را به شکل بهتر تطبیق نمایید. لایحه مذکور دخول آنعده از اتباع خارجی را که در نقض حقوق بشر دست داشته اند، در خاک ایالات متحده امریکا ممنوع قرار میدهد. مطابق لایحه مذکور، وزارت خارجه ایالات متحده امریکا صلاحیت کامل دارد تا اشخاصی را که تحت پوشش لایحه مذکور قرار میگیرند شناسایی نموده و مکلف است با همکاری و هماهنگی با سایر ادارات مربوطه اطمینان حاصل نماید که از ورود همچون افراد در قلمرو ایالات متحده امریکا جلوگیری به عمل آید.
 - راجع به موارد نقض حقوق بشر توسط آنعده از پرسونل نیروهای امنیتی افغان که از ایالات متحده امریکا کمک دریافت میکنند، اطلاعات جمع آوری نمایید. در صورت امکان اطلاعات جمع آوری شده را علنی ساخته و در زمان مناسب برای تحقیقات بیشتر، اقدامات تادیبی و یا محاکمه همچو افراد را در اختیار مقامات افغان قرار دهید.
 - کمک به نیروهای امنیتی افغان را مستقیماً با بهبود میکانیزم های مسئولیت پذیری این نیروها مرتبط ساخته و برای بهبود عملکرد میکانیزم های مذکور از شاخص های خاص مانند شاخص های تعیین شده توسط یوناما راجع به محو شکنجه در توقیف خانه ها، استفاده نمایید.
 - با حکومت افغانستان در رابطه با تحقیق، محاکمه و مجازات عاملین نقض جدی حقوق بشر همکاری نمایید. تاجاییکه قانوناً مجاز میباشد، افراد و اشخاصی را که در نقض حقوق بشر در افغانستان دست داشته اند ولی فعلاً در ایالت متحده امریکا زندگی میکنند در صورت موجودیت صلاحیت قضایی، تحت تحقیق و محاکمه قرار دهید.
 - از اداره سر مفتش خاص ایالات متحده امریکا در افغانستان بخواهید تا راجع به تطبیق مفاد "قانون لیهی" بر طرزالعمل بررسی سوانح مربوط به سفارت امریکا در کابل، تحقیق نماید. اداره سر مفتش خاص ایالات متحده باید تمام طرزالعمل های مربوطه به شمول نوعیت هماهنگی این اداره با اداره دموکراسی، حقوق بشر و کار وزارت خارجه را نیز تحت بررسی قرار دهد تا معلوم شود که چرا آنعده از مقامات ارشد افغان که در نقض جدی حقوق بشر دست داشته اند و همچنین ارگانهای تحت کنترل آنان برخلاف مفاد "قانون لیهی"، از ایالات متحده امریکا کمک دریافت کرده اند.